

”ההצגה נמשכת” – קונצ'רטו לקלרנית ותזמורת

יצירתי ”ההצגה נמשכת” היא קונצ'רטו לקלרנית בפרק אחד, באורך של כ-15 דקות, שהולחן ב-2008. במשך שנים רבות מילאה הקלרנית תקפיד מיוחד במוזיקה שלי; מנעד האפשרויות העצום של הכלי והפוטנציאל הדרמטי שלו אפשרו תגליות חדשות במגוון הקשרים. החל מיצירתי לשחקן: מונולוג לקלרנית, דרך מגוון יצירות קאמריות שבהן הייתה לקלרנית נוכחות מיוחדת (כגון ספקות לקול, קלרנית ופסנתר, ו-קונצ'רטו זה קאמרה II לקלרנית, רביעיית כלי קשת ופסנתר), השתלבה ”נשמתה” של הקלרנית בהיבטים חשובים של ”קולי” האישי כמלחינה. לפיכך, היה זה רגע משמח עבורי כאשר שרה אלבז פנתה אליי בבקשה לכתוב קונצ'רטו עבור ימי הקלרנית 2008 בישראל.

היצירה מורכבת משלושה חלקים המשולבים ומקושרים ביניהם, שלכל אחד מהם יש סוגי תנועה ורגש המאפיינים אותו. החלק הראשון ניכר בתנועתו החלקה, הלירית והמעודנת. הוא נושא תחילה אופי דמוי-חלום, אך נבנה בהדרגה ומוביל אל השיא הראשון של היצירה. החלק השני מתחיל בסולו לקלרנית, המנגנת, כפי שמציינת הפרטיטורה, ”באוירה של פנטסיה, כאילו מחיה זיכרון מהעבר”. במהרה מופיעים רמזים למחול, ”מאיימים, אך גם מרגשים, עדינים לסירוגין”. חלקים אלו, דמויי חלום-בהקיץ, משולבים בין קטעי תנועת המחול, אשר מגיעים לשיאם בהתפרצות דמוית-טנגו, רועשת ומחוספסת במכוון. זו דועכת בהדרגה ומובילה אל רצף ממושך שבו מתייפחת הקלרנית, כמו בתפילה, ברגיסטר הנמוך ביותר שלה, על רקע נגינתם השקטה של כלי הקשת. החלק השלישי והאחרון בנוי כסדרת ישויות מוסיקליות מובחנות ועצמאיות, המופיעות ונעלמות ומתפתחות בהדרגה לרצף של גלי צליל מהירים ותוקפניים, ללא הפוגה. בשיאו, הפראזה הסינקופית המסומנת ”פעם אחת אחרונה...” משתברת, פשוטו-כמשמעו, לשברירי צליל, המובילים לאקורדים עקשניים המופיעים בינות לארפזים חוזרים בקלרנית ומביאים את היצירה לסיימה – לא בפתרון המתחים, אלא בהגעה למצב כמעט דמוי-זעקה, כשהסולו נמוג בעודו משהה צליל אחד ארוך ואחרון.

זמן קצר לפני שהתחלתי להלחין את הקונצ'רטו, נפטר חורחה לידרמן (1957-2008) – מלחין מבריק, סטודנט, ידיד ועמית. הידיעה על מותו הטראגי בטרם-עת היכתה בהלם את עולם המוסיקה ואת אלה מאיתנו שהכיר אותו. הזעזוע ותחושת האובדן העמוקה, כמו-גם מחשבותיי על סוגי המוסיקה שחורחה אהב ועל אישיותו, מצאו ללא ספק את דרכם לתהליך היצירתי, אם כי היצירה בפירוש איננה אלגית באופייה. ”ההצגה נמשכת” מוקדשת לזיכרו.

שולמית רן

תרגום לעברית: ד”ר אורי גולומב, מכון למוסיקה ישראלית